

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010435
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kurečko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7918010435.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudca JUDr. Martin Kurečko na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.9.2020 v Trebišove takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. f) Tr. poriadku s použitím § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zákona o s l o b o d z u j e obžalovaného L. D E M E T E R A, nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom U., J. armády XXX/XX, spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že - ako zákonný otec mlad. R. D., nar. 14.04.1999 a mal. L. D., nar. 02.08.2011 si neplnil z nedbanlivosti po dlhší čas pravidelne svoju vyživovaciu povinnosť v mieste svojho trvalého bydliska a ani inde, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 62 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň mu táto povinnosť bola uložená rozsudkom Okresného súdu Trebišov pod sp.zn. 6P/70/2012 zo dňa 03.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2012 prispievať na výživu svojich detí, na každé z nich mesačne sumou po 50,- € vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc od právoplatnosti rozsudku vopred k rukám matky Martiny C., čím mu takto za obdobie od 01.10.2012 až doposiaľ vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 2.750,- €, pričom svojím konaním vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, ktorým zistil nasledovné:

Obžalovaný L. C. vyhlásil, že je nevinný, a svoju vinu na neplatení výživného spočiatku popieral s tým, že poškodenej E. C. od roku 2012 posielal peniaze vo výške 50 Eur mesačne ako výživné na jeho syna L., na ktorého má tým pádom zaplatené výživné v celej výške. Čo sa týka dcéry R., táto nie je jeho biologická dcéra, čo sa dozvedel od poškodenej v roku 2014, následne podal na súde aj návrh na zapretie otcovstva, pričom rozhodnutie o tom, že nie biologickým otcom R., nadobudlo právoplatnosť 23.2.2018 (konanie bolo vedené pod sp.zn. 2C/257/2014). Napriek tomu dcére R. finančne vypomáhal, viackrát jej dal peniaze vo výške 20, 30 alebo 50 Eur a počas doby, keď bol v Anglicku, na ňu poškodenej poslal 700 až 900 Eur.

Oproti tomu poškodená E. C. na hlavnom pojednávaní tvrdila, že obžalovaný jej za dcéru R. nie je nič dlžný, pričom výživné si uplatňuje iba za syna L.. Pokiaľ obžalovaný počas žalovaného obdobia platil výživné, tak sa podľa nej jednalo o výživné na dcéru R., a preto nevie, prečo sa v obžalobe uvádza, že obžalovaný dlhuje peniaze aj za ňu.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok E. P. (otec poškodenej), ktorý sa vo svojej výpovedi vyjadril k pomerom v rodine poškodenej a obžalovaného.

Prečítané boli aj viaceré listinné dôkazy, predovšetkým fotokópie šekových poukážok a dokladov o bankových prevodoch, ktoré preukazujú, kedy a v akej výške boli poškodenej zo strany obžalovaného zasielané finančné prostriedky ako platby výživného.

Hlavné pojednávanie bolo súdom viackrát odročené za účelom umožnenia uzavretia dohody medzi obžalovaným a poškodenu, ktorou sa mali vyriešiť nároky poškodenej ohľadom dlžného výživného, ktoré nakoniec poškodená ustálila na výšku 2.650 Eur (na dcéru R.).

K uzavretiu dohody, ktorej účastníkmi sú okrem obžalovaného L. C. a poškodenej E. C. aj R. C., došlo 26.8.2020. Dohoda bola osvedčená notárom, pričom jej predmetom je úprava vzájomných peňažných nárokov účastníkov tejto dohody aj vo vzťahu k spornému dlžnému výživnému.

Vyššie uvedená dohoda bola následne predložená súdu, pričom na hlavnom pojednávaní dňa 8.9.2020 poškodená E. C. prehlásila, že dlžné výživné, ktoré jej dlhoval obžalovaný L. C., považuje za uhradené v celej výške.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie a z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že by konanie obžalovaného malo trvalo nepriaznivé následky, rozhodol súd o oslobodení obžalovaného spod podanej obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. f) Tr. poriadku, keďže trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.